

ATATÜRK'Ü ANLAMAK

Öğretmenleri, Türkçe dersinde Atatürk'ün bir anısını okuyordu:

Atatürk, bir gün çocuk balosuna gitmiş. Salonda bulunanlar çok şaşırmış. Küçük bir çocuk, Atatürk'ün

yanına gelerek:

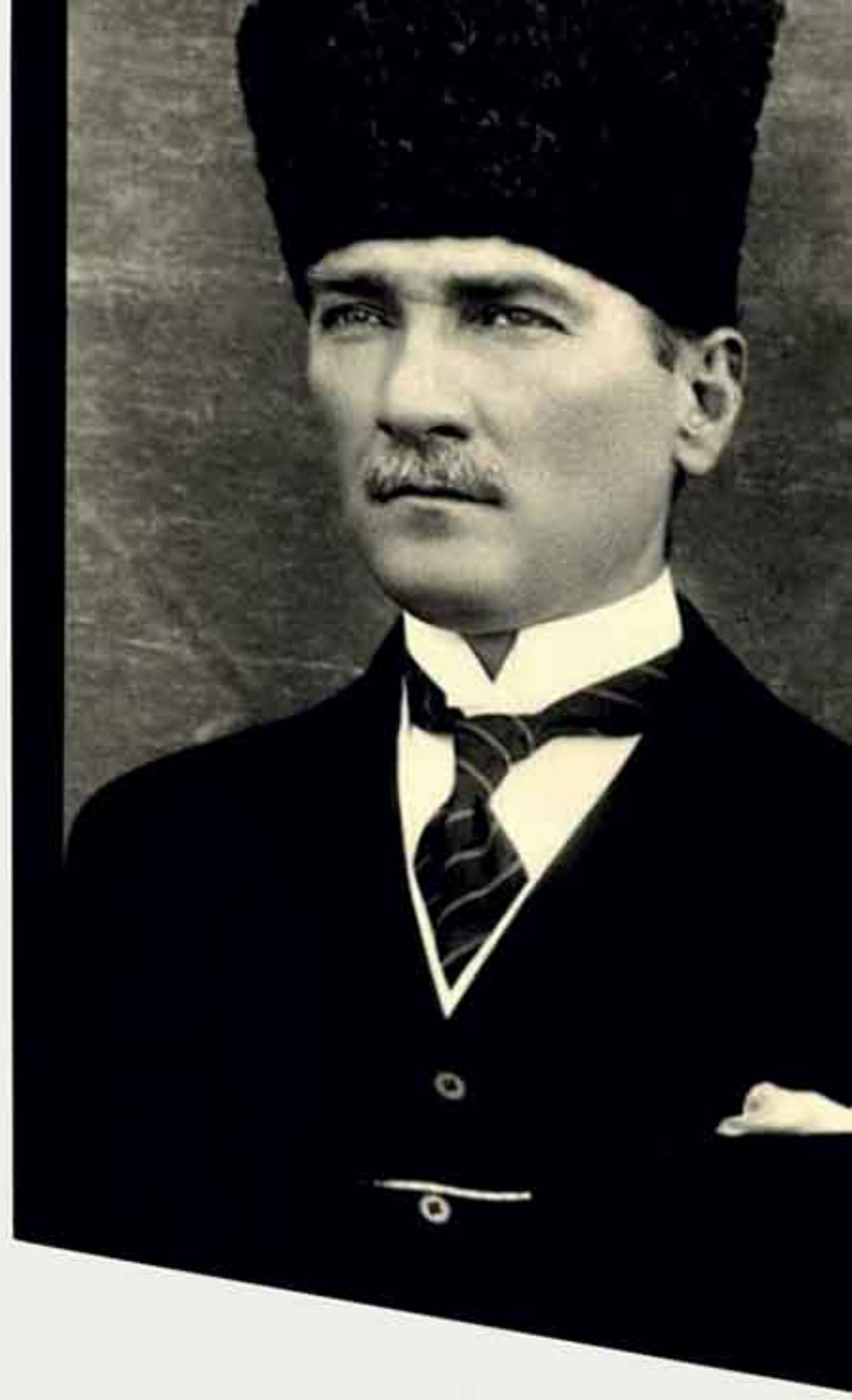
"Atatürk'üm seni öpmek istiyorum."

demiş. Atatürk çocuğa, "Öyleyse gel öp." demiş.

Bensu, öğretmenini dinlerken şeref köşesindeki Atatürk resmine baktı. Masmavi gözleriyle göz göze geldi. Yüzünde hafif bir gülümseme vardı. Heyecan, gurur ve saygıyla öğretmenini dinlemeye devam ederken: “Keşke o çocuk ben olsaydım!” diye düşündü.

Sonra çocuk, Atatürk'ün boynuna sarılmış. O sırada diğer çocuklar: “Biz de biz de!” diye bağırmışlar. “Tüm sınıfın, öğretmenlerini dikkatlice dinlediği sırada Bensu da :

–Biz de biz de, deyiverdi...

Sonrasında tüm sınıftan: “Biz de!” sesleri yükseldi.

Öğretmenleri okumasına ara
vermişti:

-Çocuklar, Atatürk sizi görseydi,
gurur duyardı.

Bensu, şeref köşesindeki resmi
göstererek:

-Atatürk de bizi görüyor
öğretmenim.

Öğretmenleri:

-Haklısın bal böceğim.

Atatürk her zaman bizimle.

Düşünceleriyle, yaptıklarıyla hep aramızda.

Öğretmenleri kaldığı yerden okumaya devam etti.

“Salondaki bütün çocuklar Ata’yı doya doya öpmüşler. Orada bulunan insanlar bu görüntü karşısında çok duygulanmış. Yüce önder de çocukların gösterdiği sevgi karşısında göz yaşlarını tutamamış. Atatürk, sevinç göz yaşlarını dökerken, “İşte benim kuşaklarım.” demiş.

Öğretmenleri okumasını bitirdiğinde herkesin kollarıyla bedenlerini kucakladığını görünce:

-Bal böceklerim, Atatürk çocukları çok severdi. Biz onun gibi bir lidere sahip olduğumuz için çok şanslıyız.

Sınıfın en heyecanlı öğrencisi olan Ata, söz aldı:

-Biz de onu çok seviyoruz. Ben adını gururla taşıyorum.

Atatürk, çocuklara
güveniyordu. Bensu,
öğretmenini dinlerken
kendisiyle gurur
duyuyordu. Öğretmeni,
“Çocuklar Atatürk’ü
anlamak gerekir.”
diyordu. Bensu, söz
istedi:

–Atatürk’ü nasıl
anlayabiliriz öğretmenim,
diye sordu.

Öğretmeni gülümseyerek:

–Onun çalışmalarını,
amaçlarını, ilkelerini
inceleyerek anlayabiliriz,
diye cevap verdi.

Bütün sınıf öğretmenlerini dikkatli bir şekilde dinliyordu. Öğretmenleri:
-Peki, bal böceklerim, “ Atatürk”
denilince sizin aklınıza neler geliyor?
Diye sordu.

Bensu’nun aklına o kadar çok şey geliyordu ki...

Sınıfta tüm parmaklar havadaydı.

“Öğretmenim, öğretmenim!” sesleri söz almak isteyen parmaklara eşlik ediyordu. Öğretmenleri bu durumdan çok memnun görünüyordu. Sırayla söz vermeye başladı.

Bensu:

-Vatan!

Melisa:

-Bayrak!

Eylül:

-Barış!

Mustafa:

-Zafer!

Öğretmenleri, söylenen her sözcüğü tahtaya yazıyordu.

Bensu, tahtadaki yazıları görünce,
“Atatürk ne çok şey demekmiş!”
deyiverdi.

Öğretmenleri:

-Okuduğum anıdaki çocukların
yerinde olup, Ata'yı mutlu etmek ister
miydiniz? Diye sordu.

Sınıftan yükselen “Evet!” sesi tüm
okulda yankılanmıştı.

Öğretmenleri:

-Bunu ancak üzerimize
düşen görevleri
yerine getirerek
yapabiliriz, dedi.
Bu sırada Ahmet
parmak kaldırdı:

Vatan
Bayrak
Barış
Zafer

-Yani öğretmenim,
çok çalışmalıyız, çalışkan
olmalıyız değil mi? Diye
sordu.

Öğretmenleri:

-Hepimiz çok çalışkan
olmalıyız, dedi.

Bensu, öğretmenin cevabı üzerine söz istedi:

-Öğretmenim, siz zaten çalışıp öğretmen olmuşsunuz, bizleri yetiştiriyorsunuz, dedi.

Öğretmeni:

-Benim de görevlerim var, dedi.

Bensu şaşırarak:

-Nasıl yani, sizin de mi ödevleriniz var? Diye, sordu.

Öğretmeni gülümseyerek:

-Atatürk, “Vatanını en çok seven,

görevini en iyi yapandır.” demiştir. Bu yüzden benim ödevim çok iyi öğretmen olmak ve sizleri en iyi şekilde yetiştirmektir.

Bensu:

–O zaman biz de en iyi öğrenciler olmalıyız.

Öğretmeni de:

–Aferin

Bensu, dedi.

Bensu:

-Zaten adımız “Çalışkan Arılar!”
bize yakışanı yaparız, dedi.

Öğretmeni: “Bensu ne kadar güzel
söyledin.” dedi.

Sınıftan “En çalışkan ben olacağım”
sesleri yükselmeye başlamıştı.

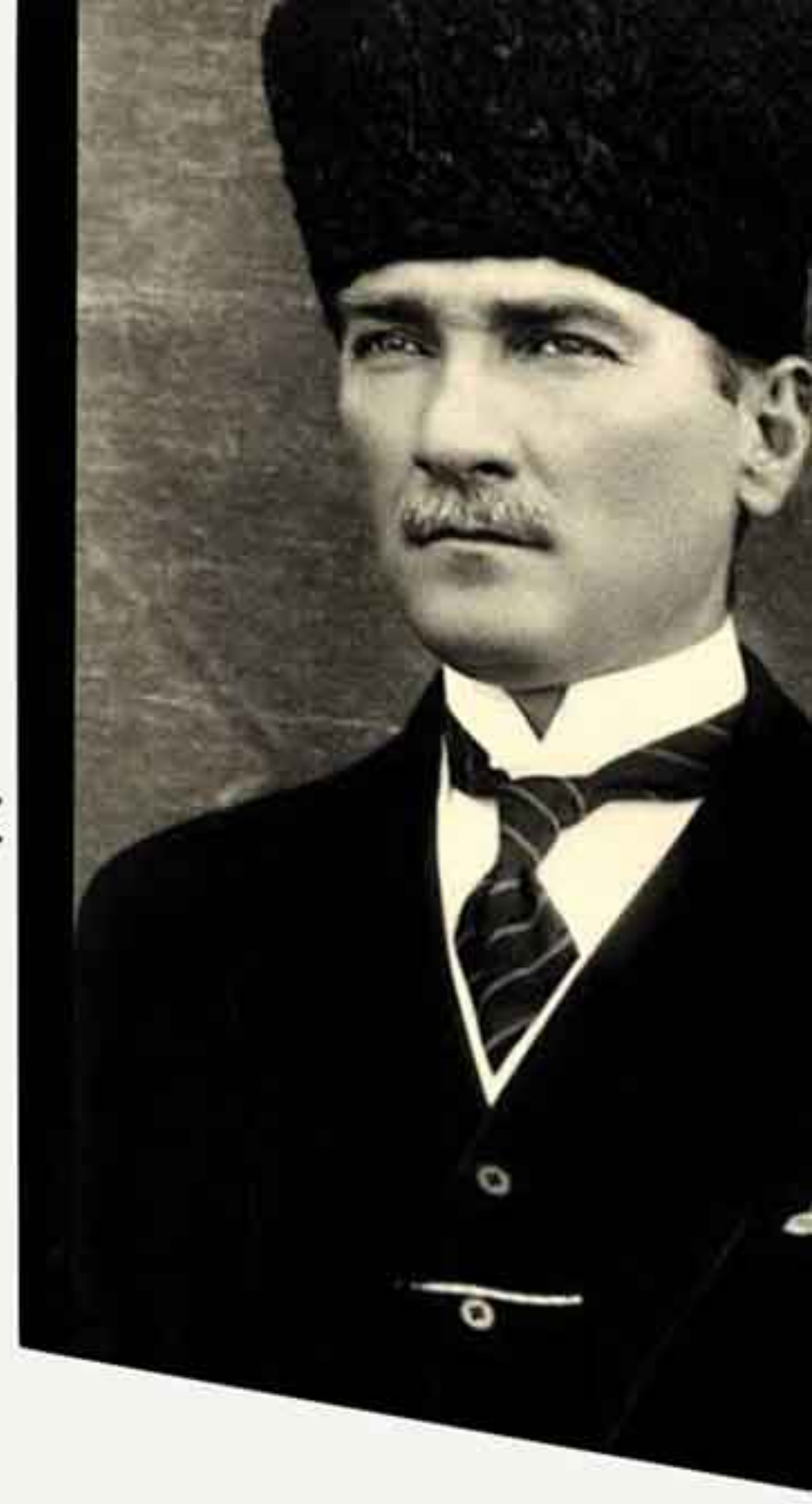
Öğretmenleri:

-Ata’mızın dediği gibi, yalnız
çalışkan olmaya ihtiyacımız var.

Atatürk, oyuncacı bile olmayan çocuklara bayram hediye etmişti. Okuma yazma bilmeyen çocuk kalmamıştı. Kültürlü insanlar olmaları için bilime ve sanata değer vermişti. Sağlıklı nesiller yetişmesi için spora önem vermişti.

Belli ki Atatürk,
çocukları çok seviyordu.
Şimdi sıra çocuklardaydı.
Atatürk’e teşekkür etmek
için sınıfça karar aldılar.

Başarılı olmak için
çok çalışacaklardı. Bense,
o günden sonra dersleri
dışındaki alanlarda da
başarılı olmaya karar
verdi. Yetenekli olduğu
resim alanında gayretini
artırdı.